

overwegingen bij treinen

Een van de specialisaties bij het hedendaags vliegeren is "treinvliegeren". Zodra er zwakke wind heerst spreken we al snel over "treinenweer". Toch zal verderop in dit artikel blijken dat er met enige zorg door gevlogen kan worden tot en met matige wind (3/4 Beaufort).

Er zijn nogal wat overwegingen die een rol spelen bij het maken van een trein. Eén-lijns treinen (boogtrein, eddytrein enz.) zijn doorgaans gemakkelijker individueel te bemannen dan meer-lijns treinen (zeskanten, Russische reus enz.); dat houdt in dat je met een één-lijns trein op elk moment dat je het zelf wilt, kunt starten, terwijl je met een meer-lijns trein hulp nodig hebt. Vaak is je hulp zelf aan het vliegeren en dan is het wachten geblazen.

Het is zeker aanbevelenswaardig eerst een bestaande trein na te bouwen dan ben je verlost van het moeilijkste deel, het zelf ontwerpen. Je zult ervaren dat je meer ruimte om te vliegen nodig hebt dan met je Cody of noem maar op welke vlieger. Die ruimte word je soms nauwelijks toegestaan. Je ervaart dat vliegeraars niet altijd beseffen dat de treinvliegeraar moeilijk andere vliegers kan ontwijken; de rij ijlt na. Aanvaringen vinden dan ook nog al eens plaats en leveren zeer gecompliceerde verwarringen op met meestal aanzienlijke schade aan de arbeidsintensieve trein. Je ontdekt wat het betekent als de wind vrij plotseling afneemt en je trein valt of als de wind toeneemt en het inhalen buitengewoon zwaar wordt.

We moeten bij een trein goed afwegen welk formaat we voor de vlieger kiezen; besef wel dat als je vliegers van b.v. 1 m² oppervlak tot een trein koppelt de trek na de 5e vlieger al erg sterk wordt! Deze vlieger zal ook niet bij het eerste zuchtje wind willen vliegen en zal op zijn minst matige wind nodig hebben. Bij zulke treinen hoor je vaak: "Te weinig wind, het gaat niet", of "te veel wind, het trekt te hard", kortom ze hebben een benauwd windbereik. Zonde van al het gesleep naar het vliegerveld.

Eén-lijns treinen.

Eén ding staat vooraf vast, elke vlieger moet - uit de trein genomen - zelf kunnen

vliegen als we hem met een lijn uitrusten op de plaats waar de lijn door de vlieger gaat! Dat betekent dat we bij ons ontwerp het drukpunt moeten vinden. Omdat toe te lichten neem ik als voorbeeld de overbeken-de Eddy. Hierbij ligt het drukpunt altijd onder het kruispunt van de staander en de ligger. Door met punt d (zie tekening) te schuiven op de staander vinden we op zeker moment het punt waarbij de vlieger vliegt alsof hij een 2-punts toom had. Dat vergt geruime tijd vliegen om te bepalen dat er bij een zo ruim mogelijk windbereik kan worden gevlogen. Kiezen we punt d te hoog dan vliegt hij bij het eerste zuchtje, maar bij het toenemen van de wind gaat hij onderuit; kiezen we het te laag dan is er veel te veel wind nodig!

